

הופך את "כא" ו"תמן" (שם), דהיינו "תמן" היא סוגייתנו ו"כא" היא הסוגיא שבמקום אחר, והטעם לזה הוא שכל השקלא וטריא הזו נשנתה בירושלמי במקום אחר (שבו "כא" הוא כאן ו"תמן" הוא שם), והועתקה למקום זה באותה לשון (רמב"ן שבועות מג. ד"ה וכתב).

תני - בירושלמי הוא כינוי גם למימרא של אמורא (יפה עיניים שבועות כה). וגם למשנה, ולא רק לברייתא (גליון הש"ס על הירושלמי ברכות פ"ז ה"ג [נד:]). והמילה "ברייתא" לא מוזכרת בירושלמי כלל (חומת ירושלים שער ו, נדפס בתחילת הירושלמי).

תניי - תנאי.

תניין - תנאים.

תפלוגתא - מחלוקת.

